

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 12/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.П., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 195. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 135/08 од 24.4.2009.године, подигнутом против правноснажних решења Општинског суда у Новом Саду Кв. 1212/08 од 7.11.2008.године и Окружног суда у Новом Саду Кж. 1356/08 од 25.12.2008.године, у седници већа одржаној 14.4.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 135/08 од 24.4.2009. године ОСНОВАН и да је правноснажним решењима Општинског суда у Новом Саду Кв. 1212/08 од 7.11.2008.године и Окружног суда у Новом Саду Кж. 1356/08 од 25.12.2008.године повређена одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у вези члана 304. став 2. ЗКП, у корист окр.Н.П..

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду Кв. 1212/08 од 7.11.2008.године, одбијен је предлог Општинског јавног тужиоца у Новом Саду да се окр.Н.П. суди у одсуству због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 195. став 1. КЗ, по оптужном предлогу ОЈТ у Новом Саду Кт. 225/04 од 27.10.2005.године.

Одлучујући о жалби Општинског јавног тужиоца у Новом Саду, Окружни суд у Новом Саду је решењем Кж. 1356/08 од 25.12.2008.године, одбио жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се захтев уважи и утврди да је тим решењима повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и окр. Н.П., на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је решење Општинског суда у Новом Саду Кв. 1212/08 од 7.11.2008.године донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер су разлози о одлучним чињеницама нејасни и у знатној мери противречни.

Наиме, одбијајући предлог Општинског јавног тужиоца у Новом Саду да се окр.Н.П. суди у одсуству, Општински суд у Новом Саду је у образложењу решења навео да је суђење у одсуству строго ограничено и то како у погледу испуњености услова за суђење у одсуству у смислу одредбе члана 304. став 2. ЗКП тако и у погледу својства лица против кога се води кривични поступак, па како се поменута одредба односи на оптужено лице (члан 221. став 1. тачка 3. ЗКП), то у овом случају не долази у обзир примена одредбе члана 304. став 2. ЗКП, јер је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела за које се гоњење предузима по одредбама скраћеног поступка, тако да Н.П. нема својство оптуженог већ окривљеног лица.

Овако дати разлози првостепеног суда су потпуно нејасни.

Наиме, одредбе које регулишу скраћени поступак уведене су са циљем да поступак буде једноставнији и бржи. У том циљу, одредбом члана 445. став 3. ЗКП предвиђено је да се главни претрес у скраћеном поступку може одржати без присуства окривљеног који је уредно позван или му се позив није могао уручити због непријављивања суду промене адресе или боравишта, под условом да његово присуство није нужно и да је пре тога био саслушан.

Сасвим другачија од претходне је процесна ситуација када се, под условима одређеним

законом, окривљеном може судити у одсуству – ако је у бекству или иначе није достиган државним органима а постоје нарочито важни разлози да му се суди иако је одсутан (члан 304. ЗКП), а управо таква процесна ситуација постоји у конкретном предмету.

Таква процесна ситуација, међутим, није предвиђена одредбама Законика о кривичном поступку о скраћеном поступку, али је одредбом члана 433. став 1. ЗКП предвиђено да се у поступку за кривична дела за која је као главна казна прописана новчана казна или затвор до три године примењују одредбе члана 434. до 448. ЗКП, а уколико у тим одредбама није нешто посебно прописано примењиваће се сходно остале одредбе Законика о кривичном поступку.

Сходно наведеном, у конкретном случају, морала је бити примењена одредба члана 304. ЗКП, јер би у супротном, ускраћивање суђења без присуства окривљеног који претходно није саслушан, значило пређутну дозволу за наступање застарелости, а претња застарелости представља важан разлог, у смислу одредбе члана 304. ЗКП, за суђење окривљеном у његовом одсуству.

Према томе, окривљеном који није претходно саслушан, може се у скраћеном поступку судити у одсуству, уколико су испуњени услови из члана 304. став 2. ЗКП.

Другостепени суд, не само да у поступку по жалби није отклонио учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, већ је и сам начинио исту повреду наводећи да у скраћеном поступку у принципу и не могу постојати нарочито важни разлози за суђење у одсуству, а с обзиром на тежину извршених кривичних дела.

Овакав навод другостепеног суда је потпуно нејасан, контрадикторан и као такав, апсолутно неприхватљив, јер, скраћени поступак се води за кривична дела за која су законом забрањене новчана казна или затвор до три године, па су, с обзиром на то, краћи и рокови застарелости кривичног гоњења. Суђењем у одсуству предупредује се наступање застарелости кривичног гоњења, јер би, у супротном, за велики број кривичних дела за која се води скраћени поступак, дошло до застарелости кривичног гоњења што би даље значило доношење штете и интересима друштва и интересима лица оштећеним кривичним делом.

На основу наведеног, Врховни касациони суд је утврдио да је правноснажним решењима Општинског и Округног суда у Новом Саду повређена одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у корист окривљеног Н.П., не дирајући у правноснажна решења против којих је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, на основу одредаба члана 30. став 1., члана 32. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године) и одредбе члана 24. став 7. и члана 425. став 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа

судија

Невенка Важић, с.р.